

dene maatte være meget bedre nu, end de havde været tidligere. Jeg tror, det ærede Medlem anførte til Begrundelse for dette et Gennemsnitsantal Beboere pr. Lejlighed. Jeg maa sige, at jeg har som Statistiker en meget stærk Mistænksomhed overfor saadanne Tal. De vil altid være vanskelige et bevise noget med, fordi man ikke kan være sikker paa, at de Tal, man har regnet dem ud paa, er helt rigtige. Jeg tror heller ikke, det er officielle statistiske Tal, det ærede Medlem fremkom med; jeg tror, det er privat udregnede Tal, og jeg advarer imod at lægge for megen Vægt paa, hvad der kan bevises af saadanne privat udregnede Tal, fordi disse Folk ikke ved, om de Grundtal, de opererer med, taaler Beregning eller ikke. Men i øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlems Tal intet som helst siger om, hvorvidt der er Boligmangel eller ej. Der er mange andre Ting, der paavirker Gennemsnitstallet af Beboere pr. Lejlighed, end Spørgsmaalet om Efterspørgsel efter Lejligheder. Det ærede Medlem synes ikke at have fuld Forstaaelse af dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem burde vide, at der i en Aarrække har været Nedgang i Børneantallet pr. Familie, og det er klart, at det automatisk formindsker Antallet af Beboere pr. Lejlighed. Man kan ikke af den Grund sige, at Boligmangelen er blevet mindre, og man kan ikke af den Grund forlange, at to Familier skal flytte sammen i een Lejlighed. Hvis man vil maale Boligmangelen eller Ikke-Boligmangelen i en By, er der ingen anden Vej at gaa end at spørge: Hvor mange Lejligheder er der, og hvor mange forlanges der af Befolkningen? Man kan intet bevise ved at operere med Gennemsnitsantallet af Beboere pr. Lejlighed; det kan forandre sig af helt andre Aarsager end Aarsager, der har noget med Boligmangelen at gøre. Jeg har mødt de Tal tidligere, og jeg har ved tidligere Lejlighed erklæret, at jeg ikke ansaa dem for at have nogen Værdi til Vurdering af Spørgsmaalet om Boligmangel eller ej, og jeg siger det her, da det ærede Medlem er fremkommet her med disse Tal. Jeg tror, man skal lade dem være ude af Betragtning ved Afgørelsen af Spørgsmaalet, om der er Trang til Opførelse af Boliger eller ej. Det vil baade Diskussionen derom og selve Boligspørgsmaalets Løsning sikkert være bedst tjent med.

Godskesen: Jeg skal ikke her i det høje Ting, lige saa lidt som jeg har gjort det i det nedsatte Udvalg, modsætte mig dette Lovforslags Fremme. Jeg tror, det er rigtigt, som Forholdene ligger, at gøre

det Forsøg, som Lovforslaget repræsenterer. Men jeg vil dog gerne advare imod, at man spænder sine Forventninger for højt med Hensyn til det Udbytte, der kan ventes af Loven. Jeg tror, at Lovforslaget, om det bliver til Lov, vil have en meget god Virkning med Hensyn til Fremme af Parcelbyggeriet, af det Byggeri, som foretages til eget Brug. Derimod tvivler jeg ikke saa lidt om, at det forretningsmæssige Byggeri vil blive stærkt fremmet af Loven. Den, der bygger forretningsmæssigt, gør det jo for at tjene Penge. Han vil derfor føle sig stærkt fristet til at sætte et Foretagende i Gang derved, at der tilsiges ham et Tilskud, som han kan beholde, ikke blot hvis Foretagendet gaar daarligt, men ogsaa, hvis det gaar godt, hvor det altsaa kommer til at repræsentere en Fordel for ham. Men han vil ingenlunde i samme Grad føle sig opfordret til at bygge, fordi der stilles ham Laan og Garantier i Udsigt, idet han derved ganske vist faar Sikkerhed for, at han kan gennemføre sit Foretagende, men dog selv skal bære den hele Risiko og ikke har nogen Sikkerhed for, at det bliver til Fortjeneste for ham. Nu er det vel saa, at der efter Lovforslagets § 5 kan gives den paagældende et Tilskud i Form af Eftergivelse, hel eller delvis, af de Forpligtelser, som paahviler ham. Det er imidlertid noget, som den paagældende neppe vil regne saa stærkt med. Man tilstaar ham jo nemlig denne Eftergivelse ikke for at sætte ham i Stand til at tjene Penge, men blot for at dække ham imod et Tab, der flyder af forandrede Konjunkturer. Desuden er dette Tilskud, om man vil kalde det saaledes, afhængigt af senere Bestemmelse fra offentlig Mynligheds Side, saaledes at den, der skal bygge, ikke paa nogen Maade kan regne med det i det Øjeblik, han sætter sit Foretagende i Gang. Jeg tror altsaa, at den, der skal bygge forretningsmæssigt, vil føle sig mindre fristet til at sætte sit Foretagende i Gang ved den Ordning, Lovforslaget byder, end hvis man gav ham direkte Tilskud. Paa den anden Side er det vel ogsaa troligt, at Kommunerne mange Steder vil være mere betænkelige ved at paatage sig en Garantier, en Risiko, de ikke kan overse, end de vilde være ved at give Tilskud med det samme, saaledes at de ved, hvad det drejer sig om. Det kan de nemlig opføre paa Budgettet og inddrage under Skatteligningen og saa være færdige dermed. Nu er det imidlertid sikkert, at den højtærede Minister har Ret i, at der er andre Grunde, som gør det betænkeligt eller maaske helt umuligt at fortsætte med